

nika ne ostaja drugega povedati, kakor par besedic od še drugega sostavka, ki ga je spisal učitelj gosp. V. Kukula. — Nadpis tega sostavka je „die Vegetations-Verhältnisse Laibach's und der nächsten Umgebung“, v katerem je popisana lega ljubljanskega mesta in nje okolice, zemlja in nje lastnosti, vreme in rastlinstvo. Ne čudimo se, da gosp. Kukula, če je že mogel o naravoslovskih razmerah Ljubljane in nje okolice kaj pisati (in kakor se na 1. strani bere, se je udingal za pisatelja c. k. centralni napravi za vremenstvo in zemljini magnetizem na Dunaji), je vés ta sostavek od konca do kraja in večidel od besede do besede prepisal iz drugih bukev, ker njemu samemu ni o tem še dosti znanega, — al kolosalni prederznosti se čudimo, da misliti more, da nam dr. Lipičeve bukve „Topographie der k. k. Provinzialhauptstadt Laibach“ in pa dr. S. Grafove „Versuch der Vegetations-Verhältnisse des Herzogthums Krains“ niso znane!! Če že ne poštenost pisateljska, bi bila saj hvaležnost terjala od gosp. Kukula, da bi bil imenoval te dvé knjigi, ki ste mu njegovo delo tako polajšale, da mu celó nič drugega ni treba bilo kakor všesti se za mizo in prepisati od konca do kraja vse, — še s pogreški vred. Al ne besedice ni zničil gosp. K. od Lipiča in Grafa, ampak v opazko je postavil: „Die Bodenverhältnisse habe ich theils selbst untersucht, theils sind die Forschungen des Prof. Haquet benützt worden“. Mikavno bi bilo, podobo celega gosp. Kukulatovega spisa z Lipičovimi in Grafovimi bukvicami primerjati; za naš list bi bilo pa to predolgo. Komur se poljubi, naj primeri vseh 7 strani gosp. Kukulovega spisa s Lipičevim delom str. 8 do 11 in 52 do 56., potem pa s Grafovimi str. 13, 14, 16 itd. Misliti bi bilo saj, da je gosp. pisatelj „po svojih preiskavah“ popravil, kar sta njegova prednika sem ter tje grešila, kar bi bilo včasih toliko lažje, kar je, na pr., že Graf na str. 6 Lipičevo pomoto zavolj „Urkalk-a“ preklical, — al gosp. Kukula tudi tega ni storil; rabotno je prepisoval zdaj enega, zdaj drugega. Razun tega je raji še svojih lastnih pogreškov nekoliko vrnil, kakor, na pr., da je fritillaria meleagris „schwarzgefleckt“, — da omphalodes verna in gentiana asclepiadea mesca junija cvetete, — od lanú bi bilo na Krajskem pač več omeniti kakor le od jarca, — sploh se ajda ne seje le na sternašča; imamo, posebno na Notranjskem, tudi prašno; — kaj pa je hotel s tem reči „da jablana (pirus malus) se brez posebnega požlahnjenja tudi na vertih nahaja“, ne moremo uganiti; vendar ne, da imajo Ljubljančanje svoje verte s lesnikami zasajene? Čeravno sadjoreje krajske nikoli nismo prenapeto hvalili, zamoremo vendar reči, da, kar se tiče dobrih in žlahnih jabelk, krajska dežela ni zadnja, kar so nam sadne razstave očitno pokazale. Kar se še tiče pridelkov na ljubljanskem močirji, bi bilo zanimivo, ako bi jih gosp. pisatelj pozvedil od poslednjih let; tako pa jih je priložno iz starega letnika obertnijske in kupčijske zbornice prepisal od leta 1846, in tako tudi v tem poterdil, da se ni presilil z lastnim trudom, ampak da je za mizo preiskaval „Vegetations-Verhältnisse“ krajske, ne spominjši se 7. zapovedi božje.

Novičar iz raznih krajev.

Sliši se, da tisti gospodje, katerim je c. k. ministerstvo osnovo nove obertnijske in rokodelske postave v prevdarek in pretres izročilo, bojo ta teden svoje delo končali. Kakor nekteri vediti hočejo, se bo maršikaj v omenjeni osnovi preuredilo, poglobitve pravila bojo pa vendar obveljale. To novo osnovo bo vzelo ministerstvo in potem državno svetovavstvo v presojo, in potem še le se bo predložila v poterjenje Cesarju. — Kadar pride presvitli Cesar v Zaladski komitat na Ogorskem, se Mu bojo poklonili poslanci iz Horvaškega in Slavonskega, pelani od

preuzvišenega bana. — Svitli nadvojvoda Ferd. Maks je svojo novozaročeno ženo nadvojvodinjo Karolino na poti v Terst v saboto zvečer se na kolodvoru ljubljanskem toliko mudil, da so se mu tukajšnji višji gospodje poklonili. — Dopisnik „Pest. Lloyd“ hoče za gotovo vediti, da davek za sladkorno péso v cukrofabrikah se bo pri centu od 12 krajc. povišal na 18 krajc. — Čudno je bilo te dni v neki veliki hiši na Smihovem v Pragi viditi, da se je jutraj ob štirih blizo 200 podgán na vertu zbralo, ktere so potem skupaj skoz vertne planke na polje udarile in dalje pobegnile. Kaj nek jih je zapodilo? — 6. dan t. m. se je začela v Parizu porotna sodba zoper tiste tri Lahe, ki so se združili v zaroto zoper življenje francoskega cesarja. Tibaldi je tajil od konca do kraja, druga dva sta ponovila, kar sta koj obstala. Tibaldi (30 let star, očničar iz Sardinije) je v pregnanstvo, Grilli (28 let star, sukmar iz papeževih dežel) in Bartolotti (34 let star, čevljar, tudi iz papeževih dežel), pa sta nekoliko manj kriva obsojena v ječo na 15 let. — Po pismih iz Laškega misli kralj Napolitanski po izgledu papeževem tudi po svoji deželi potovati in zaslišati želje svojega ljudstva. — Najvažnišo in veliko pomenljivo politiško novico je prinesel telegraf „Oest. Corr.“ iz Carigrada, namreč, da so se poročniki francoske, rusovske, pruske in sardinske vlade s turško vlado razvergli, diplomatično zavezo razderli in se namenili Turčijo zapustiti zato, ker noče volitev v Moldavi zavreči. Kakor strela iz jasnega neba je osupnila ta novica vés svet, ker se je novih homatij zavolj Turčije bati in še morebiti hujih, kakor so bile tiste, ki so sprožile zadnji turško-rusovski razpor. — 5. dan t. m. se je cesar Napoleon s cesarico, spremljen od prvega svojega ministra Valevski-ga v Havre podal, odkodar se je na barki v Osborne na Angleško podal, kjer se bo snidel s kraljico angleško in ministrom Palmerston-om ravno sedaj, koste si francoska in angleška vlada navskriž misel zastran Moldave in Vlahije. Vés svet radovedno pričakuje, kaj bo nasledek tega zbora. Javalne se bo angleška vlada udala Napoleonu.

Zarji.

Z zlatim opasom
Strinjaš milotno
Nebo in zemljo,
Jutrajna zarja!

Kadar ti v zoru
Lice prijazno
Z nočne temote
Svetu odgerneš.

Jutro za jutrom
Vodiš iz mraka
Dneva gospoda
V nebne višave.

S krilom rumenim
Trosiš veselje,
Trosiš življenje
Celemu svetu.

K nebu dviguješ
Dan porodivši
S solzne doline
Dušo kipečo.

Brižnim tolažba,
Rani hladilo,
Zlatokrillata
Nada obupnim!

Detetu siplješ
Zlato na lice
Dičiš nevesti
Rožno obličje. —

Milo na pare
Siješ merliču,
Spremljaš k pogrebu
Truplo njegovo.

Pa mu še siješ
Tje na gomilo,
Jutro za jutrom
Grob mu pozdravljaš:

Ko ga obrašča
Trava zelena,
Kadar žaluje
Beka nad njim že;

Kadar že gleda
Duša njegova
V hiši Opeta
Zarjo nebeško.

Z grobom zelenim
Strinjaš milotno
Nebo in zemljo
Zarja večerna!

Fr. Cegnar.

 Zavoljo praznika vélicega Šmarna v saboto, bojo prihodnje „Novice“ prišle v petek na svetlo.